

ΕΤΟΣ 58ον

13 Ιουλίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 24 (2976)

Η ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα ἔχει πολλαπλά μνηύματα. Μᾶς καλεῖ νά κατανοήσουμε καί νά ἐρμηνεύσουμε μέσα στό φῶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί τῆς δικαιοσύνης Του πολλὰ μεγέθη τῆς καθημερινότητάς μας. Τίς βιοτικές μέριμνες καί τό ἀσφυκτικό ἄγχος πού μᾶς διαπερνᾶ: «μή μεριμνᾶτε». Τή λαχτάρα τῆς ὁποίας ἐπιθυμίας καί τήν πλεονεξία μέσα στήν ὁποία βυθιζόμαστε: «ἐάν δέ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἦ, ὄλιον τό σῶμά σου σκοτεινόν ἔσται», ἐάν τό μάτι σου εἶναι πονηρό, ὄλιος σου ὁ λογισμός θά εἶναι σκοτεινός. Τήν ἐξάρτηση ἀπό τό χρῆμα καί τίς συνέπειές του, πού γίνεται μιά ἄλληλου εἰδους εἰδωλολατρία μέσα στήν ὁποία παγιδεύομαστε: «οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καί μαμωνᾷ», δέν μπορεῖτε νά δουλεύετε καί στόν Θεό καί στόν μαμωνᾶ.

Ὁ Θεός καί ὁ ἄνθρωπος μπροστά στή φύση

Μαζί μέ ὅλα αὐτά, ὅμως, θά ἦταν σκόπιμο νά κάνουμε καί μιά οἰκολογική ἀνάγνωση τοῦ εὐαγγελικοῦ μνηύματος. Καί αὐτό, γιατί στίς μέρες μας ζοῦμε, μαζί μέ ὄλο τόν κόσμο, μέσα στόν φόβο καί στή «σκιά» ἐνός οἰκολογικοῦ «θανάτου», πού προκαλεῖ ἡ αὐξημένη μόλυνση καί ἡ καταστροφή τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Ἡ φράση τοῦ Χριστοῦ, «ἐμβλέψατε εἰς τά πετεινά τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδέ θερίζουσιν οὐδέ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καί ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά», εἶναι ἀσφαλῶς μιά ἠχηρή διακήρυξη τῆς πρόνοιᾶς τοῦ Θεοῦ. Εὐκόλα καταλαβαίνουμε ὅτι ἡ φύση ὄχι μόνο προέρχεται, ἀλλά καί κυβερνᾶται ἀπό τόν Θεό. Ἡ φροντίδα καί ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ μέσα στή φύση εἶναι διαρκής. Ἡ λειτουργία τῶν φυσικῶν νόμων κινεῖται ἀποκλειστικά μέσα στά πλαίσια τῆς θέλησης, τῆς δύναμης καί τῆς κυριαρχίας τοῦ Θεοῦ. Ὅλα λειτουργοῦν τέλεια, γιατί δημιουργήθηκαν νά εἶναι τέλεια.

Ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι κατάμεστη ἀπό ἐκφράσεις πού ἀναφέρονται στήν ὥραι-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. 5 ' 22-33)

Φροντίδα για την ψυχή

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται· εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίους δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀντιθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπειροῦσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ σανάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλιμίαν αὐτοῦ πηχυν ἓνα; Καὶ περὶ ἐνδύματος, τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιένυσσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες, τί φάγωμεν; ἢ τί πῖωμεν; ἢ τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

όπτα, τὴν ἁρμονία καὶ τὴ σκοπιμότητα τῆς φυσικῆς δημιουργίας. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μᾶς δίνει τὸ παράδειγμα τῆς ἀγάπης στὴ δημιουργία, ἀλλὰ καὶ τοῦ σεβασμοῦ στὴν οἰκολογικὴ ἰσορροπία. Οἱ ὑπέροχες παραβολὲς Του, ἀλλὰ καί, γενικότερα, ὁ διδακτικὸς Του λόγος, τίς περισσότερες φορές ἔχουν ἀφετηρία μίᾳ εἰκόνᾳ ἀπὸ τὸ φυσικὸ περιβάλλον. Ἡ τρικυμία τῆς θάλασσας, οἱ ἄνεμοι, τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, τὸ καρπερὸ ἀμπέλι, ἡ ἄκαρπη συκιά εἶναι εἰκόνες ἀπὸ τὴ δημιουργία τοῦ Θεοῦ. Ὅλα αὐτὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ξεκινᾷ ὁ Χριστὸς τὴ διδασκαλία Του, γιὰ νὰ προχωρήσει στὰ βαθύτερα πνευματικὰ μηνύματα, μαρτυροῦν τὴν ἀγάπην Του καὶ τὴν ἀνύστακτὴ φροντίδα Του γιὰ τὰ ἔμψυχα καὶ ἄψυχα δημιουργήματά Του.

Ἡ οἰκολογικὴ συνείδηση τοῦ χριστιανοῦ

Ὁ Χριστὸς, βέβαια, δὲν μᾶς καλεῖ ἀπλῶς νὰ ἀγαπᾶμε καὶ νὰ θαυμάζουμε τὴ φύση. Ἄλλῳστε, «οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν οἱ θεόφρονες παρά τὸν Κτίσαντα». Ἐκεῖνο τὸ «καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει» μᾶς ἰσχυρῶς ἀπαιτεῖ ἄλλο πολὺ πῶς σημαντικὸ, πού πρέπει νὰ προσέξουμε. Νὰ μάθουμε νὰ μελετᾶμε τὸ ἀνοικτὸ βιβλίον τῆς φύσης καὶ νὰ ἀποκρυπτογραφοῦμε τὰ σήματα πού μᾶς ἐκπέμπει κάθε στιγμή καὶ ὥρα. Κάθε φορὰ πού μοιλούμε τὴ φύση

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος· «Τό λυχνάρι τοῦ σώματος εἶναι τό μάτι. Ἐάν τό μάτι σου εἶναι ὑγιές, ὅλον σου τό σῶμα θά εἶναι φωτεινόν. Ἐάν ὅμως τό μάτι σου ἀσθενῆ, τότε ὅλον τό σῶμά σου θά εἶναι σκοτεινόν. Ἄλλ' ἐάν τό ἐσωτερικόν σου φῶς εἶναι σκοτάδι, πόσον μεγάλο εἶναι τό σκοτάδι. Κανείς δέν μπορεῖ νά δουλεῦη δύο κυρίους, διότι ἢ τόν ἕνα θά μισήσῃ καί τόν ἄλλον θά ἀγαπήσῃ, ἢ εἰς τόν ἕνα θά προσκολληθῆ καί τόν ἄλλον θά καταφρονήσῃ. Δέν μπορεῖτε νά δουλεύετε τόν Θεόν καί τόν μαμωνάν. Διά τοῦτο σᾶς λέγω, Μή μεριμνᾶτε διά τήν ζωήν σας τί θά φάγετε ἢ τί θά πιῆτε, οὔτε διά τό σῶμά σας τί θά φορέσετε. Δέν ἀξίζει ἡ ζωή περισσότερον ἀπό τήν τροφήν καί τό σῶμα ἀπό τό ἔνδυμα; Κυτιάξετε τά πηνά τοῦ οὐρανοῦ, οὔτε σπεύρουν οὔτε θερίζουν οὔτε ἀποθηκεύουν, καί ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος τά τρέφει. Δέν ἔχετε σεῖς μεγαλύτερην ἀξίαν ἀπό αὐτά; Ποιός δέ ἀπό σᾶς, ὅσον καί ἄν φροντίσῃ, μπορεῖ νά προσθήσῃ εἰς τό ἀνάστημα τοῦ ἕνα πῆχυν; Καί γιατί μεριμνᾶτε γιά ἐνδύματα; Παρατηρήσατε τά κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουν, οὔτε κοπιάζουν, οὔτε γνέθουν, ἀλλά σᾶς λέγω, ὅτι οὔτε ὁ Σολομών εἰς ὅλην του τήν δόξαν δέν ἐντύθηκε σάν ἕνα ἀπό αὐτά. Ἐάν τό χορτάρι τοῦ ἀγροῦ, πού σήμερα ὑπάρχει καί αὔριον τό ρίχνουν εἰς τόν φούρνον, ὁ Θεός τό ντύνει, τόσον ὠραῖα, πόσον περισσότερον ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μή μεριμνᾶτε λοιπόν καί μή λέγετε “Τί θά φᾶμε” ἢ “τί θά πιοῦμε” ἢ “τί θά ἐνδυθοῦμε;”. Διότι ὅλα αὐτά τά ἐπιδιώκουν οἱ ἐθνικοί. Γνωρίζει ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος ὅτι ἔχετε ἀνάγκην ἀπ’ ὅλα αὐτά. Ζητᾶτε πρῶτα τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί τήν δικαιοσύνην του καί τότε ὅλα αὐτά θά σᾶς χορηγηθοῦν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

καί καταστρέφουμε τό περιβάλλον, γκρεμίζουμε τό σπίτι πού ὁ Θεός μᾶς ἔδωσε γιά νά ζήσουμε. Ἀμαρτάνουμε, γιατί ξεχνᾶμε ὅτι ἡ ὑποχρέωση τοῦ ἀνθρώπου στόν παράδεισο ἦταν τό «ἐργάζεσθαι αὐτόν καί φυλάσσειν». Δύο χαρακτηριστικές λέξεις πού τονίζουν τά δικαιώματα καί τίς ὑποχρεώσεις μας ἀπέναντι στό περιβάλλον πού ζοῦμε. Ἡ Ἁγία Γραφή ἀναφέρει διάφορα περιστατικά καταστροφῆς τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, συμπτώματα καί αὐτά τοῦ πεσμένου κόσμου μας. Βέβαια, τά λόγια τοῦ Χριστοῦ καί οἱ εἰκόνες τῆς Ἀποκάλυψης ἀναφέρονται στήν ὀλοκληρωτική καταστροφή τῆς γῆς καί στή συντέλεια τῶν αἰῶνων. Ἀλλᾶ ἐδῶ δέν πρόκειται γιά τήν ἀπόγνωση τῆς οικολογικῆς καταστροφῆς, ἀλλᾶ γιά τήν ἐλπίδα τῆς μεταμόρφωσης καί ἀνακαίνισις τοῦ κόσμου.

Ἀγαπητοί ἀδελφοί, καί ἐμεῖς, ὡς «σάρκα φοροῦντες καί τόν κόσμον οἰκοῦντες», ἐμπλεκόμαστε στό οικολογικό πρόβλημα τῆς ἐποχῆς μας. Ἀλλᾶ δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι ἡ κλήση μας καί ὁ ἀγώνας μας ἀποβλέπουν στήν ἀντιμετώπιση κάθε μορφῆς κακοῦ, ἀκόμη καί τοῦ οικολογικοῦ, ἀφοῦ καί αὐτό εἶναι μιά μορφή ἀμαρτίας, ὡς ἠλθασμένη σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό

13 Ίουνίου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἄκυλίνης μάρτυρος († 239).

Ἦχος: β' – Ἑωθινόν: Γ' – Ἀπόστ.: Ρωμ. ε' 1-10 – Εὐαγγ.: Μαθ. σ' 22-33.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Ίουνίου, Δ' Μαθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. σ' 18-23 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ν' 5-13.

καί τή δημιουργία Του. Γι' αὐτό, ὅσο διαρκεῖ ἡ ἱστορία, ἄς προσπαθοῦμε νά μεταβάλλουμε καί νά μεταμορφώσουμε συνεχῶς τό ἀνθρώπινο ἀμαρτωλό περιβάλλον μας, ἀλλά καί τό ἀπειλούμενο μέ καταστροφή φυσικό περιβάλλον, μέχρι νά ἔρθει ὁ Κύριος καί νά ἀκουσθεῖ ἡ φωνή του: «Ἰδού καινά ποιῶ τά πάντα». Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Ν.Κ.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ. Ἡ χριστιανική ἀποψη γιά τό οἰκολογικό πρόβλημα. Φυλλάδιο (Μητροπ. Ἀχελώου Εὐθυμίου Στύλιου).

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ. Ἡ θεία βούληση καί ἡ κτίση (ὁμοτ. Καθηγ. Ἡλία Οικονόμου).

ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ. Φυλλάδιο (Καθηγ. Ἀπόστ. Νικολαΐδης).

ΧΡΗΣΤΕΣ ἢ ΚΑΤΑΧΡΑΣΤΕΣ; Ἐκκλησία καί φυσικό περιβάλλον (Θεοδ. Ι. Ψαριώτη †).

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολοθηστε καθημερινά: 1) «Γνωριμία μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη», στίς 16:00

2) «Τή μουσική τῶν ἀγγέλων» (Βυζαντινή μουσική) στίς 17:00

3) «Τήν ἱστορία μας» στίς 21:30

4) «Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς» (κάθε Κυριακή) στίς 12:00.

5) «Μεγάλα ἀφιερώματα: σέ ἀγίους καί ἡρώες» (κάθε Κυριακή) στίς 22:00-00:00. Περισσότερα: www.ecclesia.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίφωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr